

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-255/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Zabezpieczenie społeczne — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Pozaszpitalne koszty leczenia poniesione w innym państwie członkowskim — Brak zwrotu kosztów tudzież zwrot uzależniony od uzyskania uprzedniej zgody)

(2011/C 370/12)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Traversa i M. França, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M.L. Duarte, A. Veiga Correia i P. Oliveira, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Finlandii (przedstawiciel: A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnik), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J.M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Zwrot pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych zagranicą — Uprzednia zgoda — Ścisłe warunki

Sentencja

1) Nie ustanawiając, z wyjątkiem wystąpienia okoliczności przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., w brzmieniu zmienionym ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., możliwości zwrotu kosztów

pozaszpitalnych świadczeń zdrowotnych poniesionych w innym państwie członkowskim, które nie obejmują użycia aparatury medycznej wymagającej znacznych nakładów i zostały wymienione w sposób wyczerpujący w przepisach krajowych, lub jeżeli Decreto-Lei nr 177/92 z dnia 13 sierpnia 1992 r. ustanawiający warunki zwrotu kosztów leczenia poniesionych za granicą dopuszcza możliwość zwrotu kosztów wspomnianych świadczeń, uzależniając zwrot od uzyskania uprzedniej zgody, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 WE.

2) Republika Portugalska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

3) Królestwo Hiszpanii i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof, Tribunal de grande instance de Paris — Niemcy, Francja) — eDate Advertising GmbH przeciwko X, Olivier Martinez, Robert Martinez przeciwko MGN Limited

(Sprawy połączone C-509/09 i C-161/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Jurysdykcja w sprawach, których przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony, czyn podobny do czynu niedozwolonego lub roszczenie wynikające z takiego czynu” — Dyrektywa 2000/31/WE — Publikacja informacji w Internecie — Naruszenie dóbr osobistych — Miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę — Prawo właściwe dla usług społeczeństwa informacyjnego)

(2011/C 370/13)

Język postępowania: niemiecki i francuski

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof, Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: eDate Advertising GmbH, Olivier Martinez, Robert Martinez

Strona pozwana: X, MGN Limited

Przedmiot

(C-509/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) oraz art. 3 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, s. 1) — Ustalenie jurysdykcji oraz właściwego prawa mającego zastosowanie do powództwa o naruszeń dóbr osobistych przez treści zamieszczone w Internecie — Kryteria określenia „miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę”.

(C-161/10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Paris — Wykładnia art. 2 i art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Sąd właściwy do orzekania w przedmiocie powództwa wniesionego w związku z naruszeniem prawa do poszanowania życia prywatnego i prawa do wizerunku, do którego miałyby dojść w wyniku umieszczenia informacji lub zdjęć w sieci, w witrynie utworzonej na serwerze znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym powód ma miejsce zamieszkania — Określenie miejsca, gdzie doszło do zdarzenia wywołującego szkodę — Znaczenie, jakie dla określenia tego miejsca ma liczba połączeń ze sporną stroną internetową dokonanych z państwa, w którym powód ma miejsce zamieszkania, jego przynależność państwowa i ewentualnie język, w którym rozpowszechniane są sporne informacje

Sentencja

1) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku naruszenia dóbr osobistych za pośrednictwem treści opublikowanych w witrynie internetowej, osoba, która uważa się za poszkodowaną, może wytoczyć powództwo dotyczące odpowiedzialności za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód bądź przed sądami państwa członkowskiego, w którym wydawca tych treści ma swoją siedzibę, bądź przed sądami państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jej interesów życiowych. Osoba ta może również, zamiast powództwa dotyczącego odpowiedzialności za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód, wytoczyć powództwo przed sądami każdego państwa członkowskiego, na którego terytorium treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna. Sądy te są właściwe do rozpoznania jedynie krzywdy lub szkody spowodowanych na terytorium państwa członkowskiego sądu, przed którym takie powództwo zostało wytoczone.

2) Artykuł 3 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on obowiązku transpozycji w formie specyficznej normy kolizyjnej. Jednakże, w zakresie koordynowanej dziedziny, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby — z zastrzeżeniem odstępstw dozwolonych zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/31 — usługodawca świadczący usługę handlu elektronicznego nie był poddany wymogom surowszym aniżeli wymogi przewidziane przez prawo materialne obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ten usługodawca ma siedzibę.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. — Dongguan Nazha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej i IML Industria Meccanica Lombarda Srl

(Sprawa C-511/09 P) (¹)

(Odwołanie — Dumping — Przywozy mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej — Rozporządzenie (WE) nr 1136/2006 — Ustalenie marginesu dumpingu — Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) i art. 2 ust. 10)

(2011/C 370/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dongguan Nazha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (przedstawiciel: P. Bentley, QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i C. Clyne, pełnomocnicy), IML Industria Meccanica Lombarda Srl (przedstawiciel: R. Bierwagen, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie, oddalającego żądanie częściowego stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 205, s. 1) — Ustalenie marginesu dumpingu

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.